

Արամ Սարգսյանը
համարում է, որ սահմանադ-
րության նախագիծը ոլուստ է
հետ վերադարձնել

Фондация

«Ազգը» մի անգամ վերլուծության ձեռքափում տեղեկացրել էր, որ Հայաստանի Դեմոկրատական կուսակցության նախագահ Արամ Սարգսյանը համարում է, թե սահմանադրական փոփոխությունների նախագիծն այն ժամանով, ինչ կա հրադարակված յոթ օգլուխներում, դեմք չէ բնարկել ու դեմք է վերադարձնել հեղինակներին։ Ըստ նրա՝ բովանդակային եւ խմբագրական անձություններն այժման ժամ են, որ դրան ներառող նախագիծն բնարկման համար անհիմաս են դարձնում։ Երկու-երեք Ա. Սարգսյանը նույն է։ Ասենք նույն է, որ մարդն ունի հանգստի եւ այլ հրավունեներ, բայց այդ հրավունեները դահղանելու դայնաները չեն նույն է։

Ավագագոյն աշխատավարձը սահմանվում է օրենիով, բայց որ դա դեմք է սպառողական զամբյուրին հաճաղատախան լինի, այդ մասին նորմ չկա: Անընդունելի է նաև միայն որոշումների տակ կնիք դնող, լազորովքումներ չունեցող նախագահի դարագան, կամ որ՝ նրան ընտիշներն են ընտելու, ինչպես կառող են տասն-խան հոգին դետության գլուխ ընտել: Խորհրդարան ընտելու կարգի դրույթներն ել, ըստ Ա. Սարգսյանի, հշուող կուսակցության Վերարտադրման հնարավորություն է: Ա. Սարգսյանը շատ կզարմանա, եթե իմանա, որ այս նախագիծը ՍԴ նախագահ Գագիկ Քարությունյանը կարդացել է, եթե կարդացած լինե՞ թույլ չէր տա:

Օգնության թերությունները վերացնելու կոչ մեժքությանը

Ամերիակահայ մի շարֆ կազմակերպությունների ներկայացուցիչներից կազմված մի դաշվիրակություն հանդիմում է ունեցել Ս. Նահանգների ղետքարտուղարության դաշտունատար անձանց հետ՝ Սիրիայում, Լիբանանում և Հայաստանում գտնվող սիրիակայերին ամերիկյան և միջազգային օգնություն ցուցաբերելու գործում թերությունները վերացնելու և գործնական, առավել արդյունավետ լուծումներ գտնելու նորատակով, սեղեկացնում է Ամերիկայի Հայ ազգային կոմիստի (Հայ դասի) հաղորդակցությունների բաժնի սնօրեն Էլիզաբեթ Չուման:

ՊԵՏՓԱՐՏՈՒՂԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՐԵՒ
ՎԻԱԽՍՏԱԿԱՆՆԵՐԻ ԵՎ ԾԻԳՐԱՑԻՒԹՅԱՆ

յի, Սերձավոր Արեւելյան եւ Եվրասիական խնդիրներով գրադպող բաժանմունքների ներկայացուցիչները մեկժամյա հանդիման ընթացքում լսել են հայկական կողմի դահանջները եւ Վտահեցրել, որ համազործակցելով հայկական կազմակերպությունների հետ մարդասիրական օգնության կառավարական եւ միջազգային ծրագրերը այսուհետ ավելի արդյունավետ ճետով կիասնեն կարիքավոր սիրիակահյերին: Նրանք գոհունակություն են հայսնել ամերիկահայ առաջնորդների հետ հանդիմական հարավորության

համար եւ ողջունել ամեն տեսակի ստեղծագործական մոնտեցում լուծելու համայնքի մշահոգություններն ու խնդիրները:

⇒ 1 Կան հայտնի վարկածները,որ հայոց այդ բոլորին ըստ են:

 կածները, որ հայոց այս բուրենքը շատ հին է՝ այնտեղ աշխարհի հիմնարար գիտելիների մի զգալի ճառ և գաղտնագրված, ինչը հավանաբար չէր համընկնում Քրիստոնություն տարածողները նոյանակների հետ, ու նրանից, սեփական նոյառակներից Ելենով ոչնչացրեցին հայերեն աղբյուրները՝ կամ այրեցին, կամ լցրեցին Եփրատը, միզուցեց լավ իմանալով այդ գիտելիների ուժն ու այն կրող ազգի նօսնակությունը: Մեսոնյ Սահման, փաստ-

բոլոր մեր էին, բայց նշանեա
էին ամիս, որ մեր ողջ կյանքը՝
մեր կյանքի բոլոր ոլորսները եթե
այս կարգի նորարարություններու
լցվեն, միգուց մեր կյանքն սկս
մի փոխակե՛ վարհա վեր:

Առաջինն առավելյան տևականությունը՝ մասնաւոր գործությունը կազմում է մոտ 10 տարեկան։ Առաջին առավելյան տևականությունը՝ մասնաւոր գործությունը կազմում է մոտ 10 տարեկան։

Են, այդ կորսված գրերն է նորից
վերականգնել: Վարկածի կողմէն
նակիցները ենթադրում են նաև
որ իրենց հարցերի դատախանուց
կա նաև աշխարհի ամենահա-
նագույն ազգերից մեկի ԴՆԹ-
ում, որի վերջնական վերծանու-
մը մոտ է: Մի խոսքով՝ ըստ այս
վարկածի հեղինակների՝ բանի
դեռ չեն վերծանվել հայոց գրերը
ու հայի ԴՆԹ-ի առանձնահա-
տուկ տեղեկատվությունը՝ իրենց
հողի վրա ապրող ու չխառնված
արյունով հայերը դեմք են առ-
խարիխն, այսմեն ո՛չ չզարմա-
նաք, որ Յայասանին նորանու-
ու ահեղի դարսեր տան՝ հա-
մար դայձնաներով, իրենց շա-
հից դրդված:

Այս բոլորի մասին զարմանալի յուրեն չեմ մտածում մենք, չեմ որոնում ազգի զարգացման թարմ ուժիներ, չեմ փնտռում մենք դրված ծրագրի բանալին առհասարակ մեր կյանքի ամենաարքեր ոլորտներում թարմ հոսանքներ չկան, ամեն ինչ թթված-լճացած է, ու երեխն այնպիս է թվում, թե ազգովին լեռ թարգիսական բնով եմք անցել: Մեր մանուլը լցված է աղոքու (Դակերացրե՛) որ ամեն օր գրեթե Լիցկայի ու նրա հանցագործ որդու մասին, մեր խաղաթականությունը վաղուց վերածվել է տարայի մեջ փակված միջավայրի որից կարող է բռուվիզմ առաջնանալ: Ու հաստա՞ նորությունը կարող է անսպասելի տեղի գույք, մեր ԴՆԹ-ի մեջ դրված գիտելիքը կարող է անսպասելի տեղի դուրս թռչել: Ու դա ոչ բարդական ուղանակը կիխնի, ոչ կարծրահողերի մեջ բարացած

մասին, մեկ բաշխակ էլ սովորեց
Պարզվեց՝ Երիտասարդ Ընկարդի
Որբեր Նիկողոսյանն է այդ
դեմք քարմ մատօնմ ու Երեւան
ցիներին մեծերի դիմանկարների
միջոցով տանում իր անցյալը
մտնել տախու ներկայի մասին
Սա աշխարհում բան ասելու մի
նոր ձեւ է՝ սեփական բաղադրիչ
դասերին նկարներով խոսել
մարդկանց հետ, նրանց ասելի
փոխանցել: Սա նարտարավեր է
ինստրումենտ, կամերային ապրեն
լակերտին, որ տանում է մեզ դեռ
որի ընդարձակություն եւ համընդ
թյան հետ իրական կապերի քա-
ցակայություն:

Ու նույն օրն էլ, երեկոյան
Հայաստանի ժողովրդական

Աերկայացնում էր իր հայսնի ճախագիծը, դատմում էր «Սասնա ծուեր» էղոսի «Սասունցի Դավթի» իր տարբերակը՝ տաշից լաստ Կարն բարբառով ու համնվ հոտով (նկարիչը գյումրեցի է), միաժամանակ էղոսի սվյալ դատարկից վերածելով հենց տեղում սիլիկոնե սալիկի վրա տպվող դատկեր-դաջկածների, որոնք Գիլգամեշի կավե սալիկների տեսքն ունեին: Այսինքն՝ խոսքը կաղվում էր դատկերին, մարդուն ընկալել տալով երկու բան միաժամանակ՝ խոսք, բռվանդակություն, սյուժե եւ դատկեր: Տողելու բոլորակ դատկերները նա վաղուց դատրասել եւ օգտագործում է հատուկ այս ներկայացումներին: Ով ներկա էր այն տեղ՝ մեծ բավականություն ստացավ եւ դատմությունից, եւ հրաշալի դատկերներից, իսկ էտոսը չլասած մարդիկ, վսահ եմ, մեկընդմիւս իրենց ուղեղում տղեցին Դավթի ճախին արարաւարզյանական համակրեյի դատմությունը:

Ով այստես կնորոգի մեր
կյանքը առավել դրոզայիկ ո-
լլորմերում, ինչղես, ասեմ, այս
երկուսն են ամուս արվեստում,
ով կանա նորարարության անշր-
ջանցելի ժանապարհով, ով մեր
կյանքը կփոխի՝ մեր օրերի եղո-
սը դամելով եւ դասկերելով.
հայերիս նորարարութ են մետք,
լճակի նեխած ջուրը մետք է բաց
թողնել (սա տարիի հետ կադ-
ված խնդիր չէ, այլ՝ մատծողու-
թյան, դատահական չէ, որ բեր-
ցի լրիվ երիտասարդ ու արդեն
ճանաչված ավագ սերնդի ներ-
կայացուցիչների օրինակը), մեզ
հիմնավոր կանդիցիա է մետք
բոյոր ոլլորմերում: Ու նախ եւ ա-

բլուր ու դիմացները: Ին այս օճառ առաջ՝ իշխանության օրպակներից լետք է սկսել, թեկուզ արվեստի դժոնից մնանելով, կամ ուզած ոլորտում նոր դրու բացելով: Այլաբես ուրիշները կօգտագործ մեր գենում առկա հնարաննության բնած դաշտից ու գիտելիքի անբերված քանձորություն:

ՀՈՎԻԿ ԱՅՅԱՆ

Φημί τι δούλ

ինչպես գիտեմ, Դայաստանուան բան հաստա չկա՝ փող եւ ծով։ Ըստ որում, բանի որ մենք ծով չունեն, գմում ենք Վրաստան, եւ բանի որ մենք փող չունենք կրկին գմում ենք Վրաստան։ Փոխարենը Դայաստանուան կա դժգոհություն, ընդ որում՝ բոլորի մոտ։ Ակասած շառաւճան առաջց մայոնեզ դասվիրած, բայց մայոնեզով սացած ուսանողից, վերջացրած օրինագծի այլ տեսին ծանր, բայց բոլորին այլ տեսիս սացած դասզանավորից։ Այս առանձու մեր դժգոհությունը լինում է երկու տևակի՝ հիմնավոր եւ սովորական։ Օրինակ, երբ մենք ամռան այս սեզոնին վերանորոգում ենք մեր տունը եւ վարդեսներին դասվիրում ենք հյուրատենյակ ներկել բաց դեղին գույնի եւ արդյունքում տևանում ենք, որ ներկված է վար դեղին, մեր դժգոհությունը հիմնավոր է։ Բայց երբ ներկվում է բաց դեղին, ուղղակի մենք հասկանում ենք, որ այդ գույնը մի տևակ չի սազում հյուրատենյակի կահույքի հետ եւ դժգոհում ենք վարդեսներից, մեր դժգոհությունը սովորական կատարիայից է։

Դժվար է ասել, թե իրականում
ո՞ր կատեգորիային է դաსկանում

ողո՞ւ՝ Խպար է ասել, ասիր որ այս մարդկանց մոտ երկու տեսակի դժգոհությունն էլ կա: Սակայն, որդես կանոն մենք մոռանում ենք, որ մեր դժբախտությունների համար մեղավոր են 80 տոկոսը մենք, 20 տոկոսը՝ հանգանակները, որոնց առկայության մեջ էլ, ի դեմք, 99 տոկոսը մեղավոր ենք մենք: Եթե չնորանային, գուցե այստան չդժբիշենք, կամ ավելի ճիշճ՝ այս այստան դժբիշել իիմ հանդիսացն հանգանակներ չինենին ստեղծված: Համենայն դեմք այդ հանգանակները կան, այլ հարց է, որ մենք սովորաբար դժգոհության ճիշճ հասցեաւու չենք ընտրում. ասենք զագի թանկացվող սակագին համար դժգոհում ենք ՈԴ նախագահից (Ավերջինիս դժգոհում ենք նաև, որ մեզ թույլ չի տալիս եկլութական ժողովրավարական երկիր դարձնալ), բայց ոչ երեք մենք: Մինչդեռ Պուտինից, որ մեզ ճորտ է դարձել, առա ինչու ենք բողոքում այս այստեղում մեր կողմէում մեր կողմէում մեր կարկառությունները, երկրորդի դժգոհում կոնկրետ վրացիները մեղավոր չեն, որ իրենք համապատասխանաբար փող են ծով ունեն: Ինչդես հայտնի է նրան կամ աշխատում են, կամ գրանում, իսկ երկրորդ՝ կամ ունենում են, կամ կորցնում, կամ էլ Ըվեցարիա են դառնում: Մենք անուուն Ըվեցարիա չենք եւ մոտ ապագայում դժվար էլ դարձնան (անկախ թե ով կլինի ՈԴ նախագահը), բայց մենք դեսք է սովորեն տեսնել ոչ միայն լավը այլ ամեն ինչի լավ կողմը: Իսկ մինչ այդ ժամանակներ զան մենք ննան են հոգեբամին այցելած այն հաճախուրդին, ով դժգոհում է հոգեբանի մոտ, թե ինչու դարբերաբար լսում է գարեւելի ձայներ: Չոգեբանը հարցնում է «Իսկ ե՞ր ե՞ւ սովորաբար այդ ձայները լսում», նա էլ դաշտախանում՝ «Ահա, նորից լսեցի»:

ԱՓՅԱ

Ավելի կարենք բան, բան աղոթքը եւ օրենքը

Հիշում եք դրդոցու ուսուցիչները հաճախ տալիս էին այսպիսի հանձնարարություն. գրատախակին գրու էին ինչ-որ բանակությամբ բառեր եւ հանձնարարում նախադասություն գրել, որտեղ այդ բոլոր բառերն օգտագործված կլինեն: Սովորաբար մեր կազմած նախադասությունները սացվում էին այսպես՝ **Աշնան մուսում երեւացող բարդիների** սեղ կատարերը ցրում են մեր բոլոր **տագնապները** եւ աշնանային աճենք մեզ համար դարձնում առավել սղասելի ափեափ երջանկության մի մասունք (ընդգծվածները հանձնարարված բառերն են): Ճետն, տարիներ անց, երբ մենք արդեն ավարտում ենք դրդոցը, անուշեած հասկանում ենք, որ աշնան մուսում երեւացող բարդիների սեղ կատարները ամենեին ել ի զրոյն չեն ցրել մեր տագնապները, իսկ աշնանային աճենքն ել ապելի շատ ժիրություն է բերում մեզ, բան դառնում երջանկության, այս ել՝ ափեափ երջանկության մի մասունք: Մեր երջանկության համար սկսում են մեզ լետ գալ ապելի նյութական բաներ...»

Հիմա, դդրոցական այս վարժության օրինակով, եթե մեկ նախադասություն կազմենք Վերջին շաբաթվա ընթացքում ամենաւսան օգտագործված բառերից, աղա այդ նախադասությունը կինհի հետևյալը. Անկախ երկրում սահմանադրական փոփոխություններից եւ եկեղեցահնության տնտերից՝ Օրանժը դեմք է հեռանար Յայաստանից, **Տիգրան Խաչարյանը** դեմք է ձերբակալվեր եւ սահմանին լարվածությունը դեմք է լիներ (ընդգծվածները հաճախ կիրառված բառերն են): Եւ հարց է առաջանում. իիմա ո՞ն է մեզ համար եցանկաբերը, այն որ երկրում շարունակվեն սահմանադրական բարեփոխումները եւ եկեղեցահնությունը, թե՞ այն, որ Օրաժը չինանար, **Տիգրան Խաչարյանը** ձերբակալվելու արժանի հանցանել չգործեր եւ սահմանին լարվածություն չիներ: Տրամաբանական է, որ եթե Վերջինների առկայությունը առաջինների գոյության հետ կապ չունի, աղա՝ Վերջինները: Օրինակ, Յայաստանը դառնում է այսպիսի երկիր, որտեղից հեռանալը ոչ մի ընկերության համար տահավես չէ. լինի այդ ըն-

Կերությունը Օրանժ, թէ «Ելլու»։ Կամ, Հայաստանը դառնում է այն-դիսի դետություն, որի սահմանին արկածախնդրությամբ զբաղվելը մահացու վաճագալու է, այդ արկածախնդրությունը լինեն արեւելից, թէ արեւություն։ Եւ վերջապես, մի այնդիսի մքնութը է ձևավորված երկրում, երբ դաշտոնյանի որդին ավելի լավն է, ան իր հայրը, այլ ոչ թէ ցույց է տալիս իր հոր վաս դասիարակությունը։ Ի՞նչ եֆ կարծում, նման Հայաստան դառնա՞ն է ավելի կարեւոր, թէ՝ սահմանադրական բարեփոխումները, կամ եկեղեցադինությունը։ Ընդ որում, կրկնեն, վերջին եկուած գոյությունը ամենին չի նշանակում, որ նման Հայաստան ունեն։ Ինարկե որդան առա եկեղեցի, այնքան առ աղոթելու տեղ, բայց որդան առ աղոթ-

լու տեղ, այնան շատ մեղավոր, իսկ որքան շատ մեղավոր, այնան շատ մեղք: Այստան մեղի իսկ գուցե հենց մենք ենք մեղավոր, որ Օրան-ժը չունեցավ շահութաբերություն Յայաստանում եւ գնաց, կամ մենք ենք մեղավոր, որ Տիգրան Խաչարյանը Սյունիի մարզեածի որդին լինելը սխալ է հասկացել, կամ մենք ենք մեղավոր, որ մեզ վրա կրակում են: Ի վերջո, երբ մենք ամառային հանգստի այս օրերին ինչ-որ ծովի ափի ավազին նստած ավազից տուն ենք կառուցում, չնկատելով, թե ինչուն է մոլեզմած ծովի ալիքը գալիս մեզ վրա՝ արդյունում բանելով մեր կառուցած տունը (կողմին էլ ավագե եկեղեցին), ծովը հաստա մեղավոր չէ:

ուս, ինչպես կաֆ: **Պարեմ** առանց ամաչելու որեւէ բանից (առավել եւս մեկից). ամառը դար եւ իմարություն կիրճի՝ չմասնակցել դրան: **Գոնե մեկ ամագամակրեմ արեածագը** կանգնեմ լուր եւ աչերը փակ է զգացեմ երկրային բերկրանցքը: **Շաս զբաղվեմ սպորտով:** Եթե դուք հանդիմել եմ մեկին, որը ձեզ դուր է գալիս, ասեմ նրան այս մասին այնան գեղեցիկ ե համոզիչ, որքան կարող եք: Եթե դա ձեզ մոտ սացվի, աղա և ՍՍՌ-2015-ը ամենահիշարժան կդառնա ձեզ համար, եթե չսացվի, վերադարձեմ նախորդ կետին (շաս զբաղվեմ սպորտով): **Քիշեա այն ամենը, ինչը անցել ենք ի-**

Ուրեմն եկել մի դահ դասկերացնենք, որ դպրոցում ենք եւ մի նախադասություն կազմենք՝ օգտագործելով հետեւյալ բառերը՝ օրենքը, Ավելի, բան, աղոքը, բան, եւ, կարեւոր: Խոկ, եթե ոչդի կամ ինչ-որ այլ դասձառով այս վարժությունը կատարելու դժվար է, կարելի է ուղղակի հետեւել իշալկան ծովափնյա փորիկ Ֆեռն աղաքի Polo Scolastico Paritario Don Bosco դպրոցի ուսուցիչ Շեղարե Կատայի խորհրդին, որը նա

Տվել է իր աշակերտներին՝ ամառային հանգստից առաջ: **Ջայլեֆ** առավելության ծովափին՝ կատարյալ միայնակ եւ նայելք արելի ընդերին՝ ծովի մեջ՝ մտածելով ինչոր բանի մասին, որը ձեզ դարձնում է երջանիկ (հայերին դարագյում՝ քարում) սա հնարա-

Հավը եղեմ եւ լավ եղեմ:

Կառշածներ

խելով։ Սա գուցե եւ տրամաբանական է, բայց գոնե Հայաստանում հիմարավոր չէ։ Բանն այն է, որ եթե մեր Երկրում բոլոր գործող դաշտոնյաները կատարեին այն, ինչը իրենցից դահանջում են իրեմն այդ դաշտոններում նշանակողները, ապա օրինակ Ռոբերտ Ջոշարյանը Լեռն ՏերՊետրոսյանի դեմ դուրս չեր զա, իսկ Ալեք Սարգսյանը իրեն այդան եւ սկզբունքային առումով չեր հեռացնի Ռոբերտ Ջոշարյանից։ Այսինքն ակնհայտ է, որ յուրաքանչյուր ով Հայաստանում բարձր դաշտոն ստանալիս ասիհանքանարար կամ կտրով (նայած իր անձնական որակներին եւ կարողություններին) հիմարավորինս հեռու է շարժվում իրեն այդ դաշտոնում նշանակողից, ուստի հաճախ դաշտային կերպով գաղափարական, սկզբունքային հակառակորդը։

Եւ այս համատեսում առաջարկվում է բոլորպին նոր մսահմանադրություն, որով, ինչպես գիտենք, նախատեսվում խորհրդարանական կառավագանան մոդել, որտեղ նախագահը ըստ էլելթյան իշխանականակների չի ունենաւ: Ընդ որում Սերժ Սարգսյանն արդեն իսկ հայտարարել է, որ նոր սահմանադրության ընդունման դարադարյում ինքը չի հավակնելու բարձրացնելու համագահի (սա չի էլ կարող ոչ վարչապետի, ոչ էլ Աժ նախագահի դաշտում արդին, այսինքն նա անձամբ վայր է դնում հայանությունը (որից հետեւնենակառաջած է) եւ հեռանում է դիմումական կառավարումից: Մինչդեռ նոր սահմանադրության ընդունմախոսները միաբերանություն են, որ սա իրականություն է, բանի որ նոր սահմանադրության ընդունումից հետո՝ «Սերժ Սարգսյանը կարունակելի կավակարել երկիր՝ լինելու դարձաղեն Հանրապետական կուսակցության նախագահ»: Այսինքն, ընդունմախության կարծիքում կարենական անդամությունները պահպանության մեջ են:

լոյն կողման աշխատավագա լսութիւններում իհարկե հաղթելու ՀՀԿ-ն եւ այդ կրտսակցության ախտազարդ Սերժ Սարգսյանը համաձայն Սահմանադրության, Մելիք-Արամյան փողոցի ղեկավարելու է Երևան՝ այս կապահանջման մասին դատավորության ուժում անձնագիր բարեկարգ առաջարկ է կատարել այս գործությունը:

Բայց սա հարցի միայն մեկ կողմն է: Ինչպես ասում են, Հայաստանում իշխանավորմերը բոլորն էլ նույնն են, այսինքն նույն մենթալիստն ունեն, նույն գործելառօք, նույն, եթե կուզեմ, «Հկույախ» ներկայացուցիչներն են: Այս առօնությունը դաշնամբ կրկին Սերժ Սարգսյանին եւ Սուրենիկ Խաչատրյանին: Եթե առաջինի դարագայում ասում են, որ Սարգսյանը միայն Մելիք-Արքայանի իր գրասենյակով շարունակելու է ղեկավարել Երկիրը, աղա ինչո՞ւ Սուրենի Խաչատրյանը նույնը չի կարող անել Սյունիկի հետ իր՝ Գորիսի կամ Երեւանի օժիղ առանձնաներից, հրաժարվելով Սյունիկի ճարգմետի դաշտունից: Գուցե Սուրենի Խաչատրյանը հրաւախ հասկանո՞ւմ է, որ Սյունիկի ճարգմետի դաշտունից իր հրաժարականից հետո ինըն այլևս կզրկվի իշխանական լծակներից եւ իր որեւէ հաջորդի վրա իշխելու որեւէ լծակ չի ունենա: Քետեւաքա՞՛ հրաժարական չի տայիս, չի հեռանում... Ուրեմն, երբ նոր սահմանադրության ընդունումից հետո Սերժ Սարգսյանը չի դատրասվում դատնալ ոչ նախագահ, ոչ վարչապետ, ոչ էլ ԱԺ նախագահ, նշանակում է, որ նա կամ վստահ է մի բանում, ինչը Հայաստանում դեռ տեղի չի ունեցել, կամ էլ դարձարես մարդը որոշել է իրով հեռանալ:

“ Դուքս, լուրջաբանական
ընտրություններում ՀՀԿ-ն կարող
է եւ չհաղթել, եւ նա, ով կը մտի,
որ այդպես չի կարող լինել, կան
հանրապետական է, կամ էլ ա-
նուժ հուսահաշ:

Հ. ԱՓՅԱՆ

- Ազգություն-հաղաքացիություն ցփոթ նոյնիսկ մեր որու դիվանագետների մոտ է առկա. Երկուս էլ կարող ենք վար օրինակներ հիշել...

- Ես մի արտաքող օրինակ հիշում եմ: Տարիներ առաջ, երբ ՀՀ արտգործնախարար Վարդան Օսկանյանն էր, Լիբանան կատարած դաշտնական այցի ժամանակ հայկական համայնքի հետ հանդիպեց հայաբնակ Այճար օդուղավանում եւ ներկա իբրանահայերին հրատարակավ թելարեց մայր հայեմինում աղբելու համար նախադատարասվել, բայց որ, հայտարեց նա, «դուք այս երկում ժամանակավոր կեցության համար եք»...

Պատկերացնո՞ւմ եք, դաշտնական համագումանով այլ երկիր գնացած դետական դաշտնայան այդ երկիր բաղադրիչներին կոչ է անում գաղթել մեկ այլ երկիր:

- Ըստ Ձեզ, նման Վարվեցողությունը անվտանգության կամ, ավելի մեղմ ասենք, դիվանագիտական բարդություն չի առաջացնում:

- Անուուս: Սակայն նշյալ դարձաներում, մկան ունենալով այդ երկների ավելի բան բարեկամական վերաբերությունը մեր նկատմամբ, արտանայեն ամեն ինչ սահուն է անցնում, որտեւ նույն չի ուղարկվում մեր երկիր, սակայն կասկածից վեր է, որ այդ երկների հատուկ ծառայությունները արձանագրում են այդ բոլորը, եւ նեկ օր դա կօգտագործվի:

Անուուս, դա ամբովյանտիք է: Մանավանդ որու երկների բաղադրիչների համար դա նոյնիսկ վասնագավոր է:

- Իսկ ո՞ր է Ձեր վերաբերությունը ժամանակների այս առատության նկատմամբ: Սփյուռքահայության կոմիտեն ունե՞տ նման սովորություն:

- Անուուս, ամեն նարդ էլ սիրում է ժամանակ, դատիկ ու ժիշտոս ստանալ: Մանավանդ սփյուռքահայերից համար դա կամ զնահատական է, այն է՝ հայեմին կառավարությունը: Նկատած կիմենտ, սփյուռքահայերն իրենց տան ամենա դատիկ կամ գուցադրում են նման դարձեմեր՝ լինի կաթողիկոսական կրնակ կամ դետական ժամանակ ու դիմում: Սակայն սիմված եմ տիվիալ խոս ասել՝ ամեն ինչ չափի մեջ է գեղեցիկ:

Սփյուռքի կոմիտեն եւս ունեմ նման ժամանակներ, բայց խիս արժանավորների, իրական վաստակ ունեցողների համար միջնորդում եւ մատեւ ասրբե գերատեսչությունների, ստեղծագործական հասարակական կազմակերպությունների մոտ՝ համարդական նշանակության մասն ամառարար է ամառ կազմակերպությունների մատեւ ասրբե գերատեսչությունների, իրական վաստակ ունեցողների համար միջնորդում էր մատեւ ասրբե գերատեսչությունների, ուսուցիչների կամ երեխաների կեցությունը, նոյնիսկ երեխելի ծախսերը ինքն էր հոգում: Դա մեծագույն զնահատական էր:

- Այս, ժամանակների առատությունը նվազեցնում է այդ դարձեմերի նշանակությունը, հասարակացնում դրամ: Մարդիկ են եղել, ովքեր զարմացել են նման դատիկ արժանանալու համար: Օրինակ, մի ժամանակ առաջ, Սոնեալ (Կանադա) այցելելիս, Սփյուռքի նախարար, բնականարար, եղել է նաև ՀԲԸՆիության Ալեք Սանուկյան փառավոր վարժարանում, որը նոր երիտասարդներից բաղկացած էր հայության մասնակի համար: Օրինակ, մի ժամանակ 40 տարեկան կազմակերպությունը էր այս դատիկ արժանանալու համար:

- Այս, Սփյուռքի կոմիտեն այս լավ գիտեր յուրաքանչյուրի արած գործը եւ վասակը:

- Սակայն այդ ժամանակ է սփյուռքի կոմունիսմերն էին՝ հայ համարակարները, որ իրենց կամբ էին դարադրում:

- Դա միայն առաջին ցաջանում: Այնուհետեւ հայ կոմունիսմերն էլ զգացին, որ Վարդես Համազասպյանը եւ հետազայում կարեն Դալլայանը անտեղիսալի են սկզբունքին հարցերում, ազգային եղեական նշանակության խնդիրներում:

Այսուամենայնիվ, դա կարող չլորցնելով ասեմ, որ Սփյուռքի գծով ներկայիս նախարար գրագետ է խոսում, ի արքերում ժամանակական ժամանակական այլ գերատեսչությունը ժամանակական է, որը կայացավ բայց դրաների «հետեւում»:

- Ի՞նչ եվ կարծում, դա ավելորդ ոգետրության արդյո՞ւն:

- Ոչ միայն: Դանդասանքային այդ մուտքում դրսեւում է մատեւ այլ դարձագաներում: Իսկ երեմն է՝ այլ գերատեսչությունը մեր կողմէն է, որը կայացավ ի արքայի համար միայն կամականական այլ գերատեսչությունը...

- Նաեւ՝ խիս եռանդում եւ արտակարգ ոգետրության մեր...

- Մեր այս գրուցի թեման, այս բնագավառն ավելի մեծ ու ընդգրկում են, բայց որտեւ անհատ լավ կամ վաս լինելու:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»: Որ ժիկին Դակոյայինը հզոր մեկն է, ես դա, ավելի բան ժամանելու մեջ է, որ ի արքային ամեն իր եփելու մեջ է առաջը ամառ կամ վաս լինելու:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճաւ ունի իր եփելու ձեւը»:

Ժողովրդը ասում է. «Ամեն ճ

